

Per JesusR el ds., 26/09/2020 - 20:55

Quantes hores invertides a fer bullir la nostra olla mental, imaginativa, sensorial o afectiva! Que si pot passar una cosa o no. Que si agradarà o no. Que si ens posarem malalts o segurament altres sí, però nosaltres no... Que què pot passar...

Hi ha una sola olla, però quan li agafa per invertir en la dimensió afectiva pot estar-s'hi un temps quasi infinit, tot bullint possibilitats, bones o males sorts i quimeres variables.

Fins a cert punt, en mig d'una societat com la nostra, globalitzada, telemàtica, publicista i interessada, és normal que les nostres olles bullin a pressió. De dia i de nit, si no en tenim cura.

Necessitem fer bullir l'olla per mirar d'encertar, de treballar bé, d'atendre i estimar les persones, per arribar a determinades veritats almenys personals... malament si no ho fem.

Precisament per aquests motius ens cal, en general, no fer bullir l'olla inútilment amb sentiments vaporosos, idees a mig fer, tenebroses llums, buidors imaginades, pors...

Què ens pot ajudar a no fer bullir l'olla inútilment? Una bona disciplina personal, un ordre de vida i de descans, unes relacions mantingudes, uns esplais per a gaudir, i no perdre de vista aquella confiança en Déu de què tan bé va parlar Jesús fins i tot en els moments més absurds.
